

100 jaar Aan de Voeten van de Meester

– Christian Vandekerkhove

Het boekje *Aan de Voeten van de Meester* werd, zoals men weet, geschreven door J. Krishnamurti (J.K.) in 1909, op 13-jarige leeftijd. In 1910 verscheen de eerste uitgave. Inmiddels zijn we een eeuw verder en het boekje heeft nog niets aan waarde ingeboet. Integendeel, het lijkt soms actueler te zijn dan ooit. Het is ook niet zonder reden dat het werk in ongeveer 100 talen werd vertaald. Veel auteurs van bestsellers kunnen hier slechts van dromen! Hoe het tot stand kwam, wordt hieronder besproken.

Het eerste dat ons opvalt, is dat het boekje ondertekend is met ‘Alcyone’ en niet met ‘Jiddu Krishnamurti’, zoals je zou verwachten. In de oorspronkelijke uitgave stond de naam van J.K. nog wel tussen twee haakjes vermeld onder de naam Alcyone. Later distantieerde K. zich een beetje van het boekje.

Er wordt aangenomen dat Meester K.H. de leringen uit *Aan de Voeten van de Meester* aan J.K. doorgaf.

Toen J.K. hiernaar werd gevraagd, in de tweede periode van zijn leven, ik bedoel dus, na de ontbinding van de Orde van de Ster in 1929, gaf hij toe indertijd de indruk te hebben gehad deze onderrichtingen van de Meester te hebben ontvangen. (De Orde van de Ster werd in 1911 in de schoot van de Theosofische Vereniging opgericht om het werk van Krishnamurti als wereldleraar te begeleiden en er ruchtbaarheid aan te geven. De oorspronkelijke naam was “Orde van de Ster van het Oosten”, maar werd later ingekort.)

Over de naam *Alcyone*: We weten dat C. W. Leadbeater (C.W.L.) met zijn

Christian Vandekerkhove trad toe tot de Theosofische Vereniging in 1975 en is sedert een aantal jaren lid van het Hoofdbestuur in België. Hij studeerde informatica en vergelijkende godsdienstwetenschappen. Naast zijn activiteit als docent werkt hij als parapsycholoog en therapeut. Hij is auteur van onder meer: *Paranormaal zijn we allemaal* (4^e druk); *Ontdek je zesde zintuig met de ziel van het licht*; *Het paranormale is onder ons: de wonderen van Meester Philippe*; *1000 Boeddhistische Wijsheden*.

buitengewone vermogens om in de akasha te lezen, op helderziende wijze in de vorige levens van een aantal vooraanstaande theosofen, maar ook van universele beroemdheden, heeft geschouwd. Deze vorige levens werden dan mondeling medegedeeld en op schrift gesteld, niet enkel voor de persoonlijke biografie van die mensen, maar vooral om het mechanisme van de reïncarnatie aan te tonen, alsook de groei die de mens doormaakt, van leven tot leven.

De oorspronkelijke bedoeling van C.W. Leadbeater was, in plaats van de mensen bij hun huidige naam te noemen, ze een symbolische naam te geven, die gehanteerd zou worden gedurende de verschillende incarnaties van de persoon. C.W.L. wilde namen gebruiken van constellaties, sterren of Griekse helden. Dit was om een duidelijk onderscheid te maken tussen, enerzijds de persoonlijkheid in het huidige leven met zijn of haar naam uit het geboorteregister en, anderzijds de ziel die leven na leven groeit en zich in de loop van al die incarnaties in zoveel verschillende persoonlijkheden openbaart. Het zou een verkeerd beeld geven om de 'tijdelijke' naam te gebruiken en daarom koos C.W. Leadbeater voor een symbolische naam. Op de lange duur kreeg Leadbeater zoveel zielebiografieën te onderzoeken (het werden er uiteindelijk 252) dat er naar andere namen moest worden gegrepen dan naar die van Griekse helden, sterren of constellaties. Wat Krishnamurti betreft, die kreeg in het onderzoek naar zijn vorige levens de naam mee van Alcyone, in de Griekse mythologie de dochter van Aeolus, de god van de wind.

De plaats van *Aan de Voeten van de Meester* binnen de theosofische literatuur

We kunnen de theosofische literatuur mijns inziens indelen in een aantal categorieën:

1. De fundamentele werken: H.P. Blavatsky (H.P.B.): *Isis Ontsluierd* en *De Geheime Leer* en *De Mahatma Brieven aan A.P. Sinnett* door A.T. Barker.

2. Inleidende werken tot het bovenstaande: Judge: *De Oceaan van Theosofie* (niet altijd even correct!); Barborka: *Het Goddelijk Plan*; Powell: *The Solar System*; HPB: *De Sleutel tot de Theosofie*.

3. Boeken voor beginners: C.W. Leadbeater: *Eenvoudig Leerboek der Theosofie*; Le Cler: *La Théosophie en 25 leçons*; Jinarajadasa: *Grondbeginselen der Theosofie*; D. Audoin: *Een benadering van theosofie*.

4. Technische boeken: Leadbeater: *De Chakra's*; Leadbeater: *Gedachtenvormen*; Leadbeater: *De Zichtbare en Onzichtbare Mens*; Taimni: *De Yoga Sutra's van Patanjali*; Hodson: *The Kingdom of the Gods*; Rama Prasad: *De ijlere Krachten der Natuur*.

5. Ethische werken: *Aan de Voeten van de Meester* (voorbereiding tot de 1ste inwijding); *Licht op het Pad* (zou verschillende lagen van verklaringen hebben, van het gewone menselijke inwijdingsspad tot en met dat van de Maha Chohan, zegt Subba Rao); *De Stem van de Stilte* (de volledige weg van inwijding tot Arhatschap); *Het licht van Azië* (over het leven van de Boeddha); *De Bhagavad Gita* (over de 4 grote yogascholen); A. Besant: *Het Pad van Leerlijnschap*; A. Besant: *De drie Paden*; Sjangara: *Diadeem der Wijsheid*.

Hoe Aan de Voeten van de Meester tot stand kwam

Leadbeater vertelt in *De Meesters en het Pad* dat hij iedere nacht de 13-jarige Krishnamurti in het Astrale moest meenemen naar de verblijfplaats van K.H. (C.W.L. is hier nogal vaag in). Deze gaf de jonge Krishnamurti ongeveer een kwartier les. K.H. vatte die les samen in één of enkele zinnen die Krishnamurti dan uit het hoofd moest leren en de volgende ochtend opschrijven. Het was helemaal niet de bedoeling deze leringen ooit te publiceren.

Toen Krishnamurti enige tijd later met Annie Besant naar Benares was, schreef hij Leadbeater om zijn aantekeningen op te sturen. In *De Meesters en het Pad* vertelt Leadbeater hoe dit gegaan is: *Ik las deze notities zo goed mogelijk na en typte ze over. Het leek me dan dat deze notities grotendeels de eigen woorden van de Meester waren en ik wilde me er dus van vergewissen dat er geen fouten ingeslopen waren. Ik nam dus de uitgetypte kopieën mee naar de Meester Koot Humi en verzocht hem ze te lezen. Hij las ze na, veranderde hier en daar een paar woorden, voegde enkele verbindings- en toelichtingswoorden toe. Hij vulde het nog aan met enkele zinnen, waarvan ik me herinnerde dat hij ze had uitgesproken. Toen zei hij: "Ja, dit lijkt me correct, dat zal gaan"; maar hij voegde eraan toe: "Laat ons dit toch aan de Heer Maitreya laten zien". We gingen daar samen naartoe en hij liet de velle-tjes papier aan de Wereldleraar zien, die ze nalas en goedkeurde.*

Het was de Heer Maitreya die zei: "Jullie zouden er een mooi boekje van moeten maken om Alcyone aan de wereld voor te stellen".

Het was nog nooit bij ons opgekomen om hem aan de wereld voor te stellen; we hadden het niet wenselijk geacht dat

zoveel gedachtestromen zouden worden geconcentreerd op een dertienjarig kind, waarvan de opleiding en opvoeding nog moesten worden voltrokken.

In de occulte wereld echter doen we wat ons wordt opgedragen en zo werd het boek al de volgende ochtend aan de drukker toevertrouwd.

Alle nadelen die we van deze vroegtijdige publiciteit hadden voorzien, werden bewaarheid. Ondanks alles had de Heer Maitreya gelijk en wij ongelijk, want de weldaden die zijn voortgevloeid uit dit boek, overtreffen oneindig ver de ongemakken die wij erdoor ondervonden. Inderdaad, duizenden mensen hebben ons geschreven om te zeggen hoe hun leven helemaal was veranderd, hoe alles voor hen anders was geworden, nadat ze de tekst hadden gelezen.

Aldus Leadbeater in De Meesters en het Pad.

Krishnamurti versus Krishnamurti

Er is de Krishnamurti die door Leadbeater ontdekt werd en die zowel door zijn volgelingen als door hemzelf gezien werd als een toekomstig voertuig voor de heer Maitreya. Hij heeft ons een reeks inspirerende boekjes nagelaten, waarvan *Aan de Voeten van de Meester* (1910) het allerbekendste is.

In dezelfde periode verschenen nog onder andere: *Opvoeding als Dienst* (1912); *Het Pad* (1924); *Het Koninkrijk des Geluks* (1927); *Wie brengt de Waarheid?* (1927); *Temple Talks* (1927); *De Bron der Wijsheid* (1928).

In sommige van deze werkjes zien we bij Krishnamurti al de revolte opborrelen die in 1929 zou culmineren in de ontbinding van de Orde van de Ster - de geboorte van de tweede Krishnamurti. Voor velen lijkt dit een onoverkomelijk probleem.

De eerste Krishnamurti verklaarde nog in 1927 aan een Nederlandse krant:

Zo zal de wereldleraar bezit nemen van mijn lichaam; dit is trouwens reeds enige keren geschied. De boodschap, een gelukkige mensheid te maken, is mij opgedragen en ik vat die boodschap op als mijn taak.

Maar de tweede Krishnamurti lijkt zich volledig van deze missie te distantiëren.

Al de eigendommen die hij heeft gekregen, geeft hij terug en zijn eigen woning, daar waar zijn broer gestorven is, in Ojai, Californië, geeft hij weg.

In diezelfde periode weigert hij zelfs aan Hollywood de voor die tijd fabelachtige som van 5.000 dollar per week om de gastrol te spelen in scènes over het leven van de Boeddha. Ter vergelijking: Greta Garbo kreeg in die tijd 400 dollar per maand van Louis Mayer van Metro-Goldwin-Mayer. Hij wilde geen bezit, titels of gezaghebbende organisaties meer. Krishnamurti begon aan de tweede fase van zijn leven, om jarenlang toespraken en discussies te houden in Europa, Amerika en Azië. Hier wijdde hij zich vooral aan de bevrijding van het denken. Het is jammer dat velen de jongere Krishnamurti van de oudere willen scheiden en slechts één van beiden – welke dan ook - als inspiratiebron willen volgen. Driekwart eeuw lang heeft hij ons met ideeën geconfronteerd die alle bouwstenen kunnen vormen van ons persoonlijke pad, als we er maar iets mee willen doen.

We zouden kunnen zeggen dat het werk van Krishnamurti voor drie verschillende doelgroepen geschikt is: 1. voor mensen die zich geraakt voelen door het werk van vóór de ontbinding van de Orde van de Ster. 2. voor die-

genen die zich aangetrokken voelen tot de latere boodschap, die meer op het bewustzijn is gericht. 3. voor een kleinere groep, die zich aangesproken voelt door beide aspecten van het werk van Krishnamurti. Ik wil mezelf hier ook onder rekenen, hoewel ik moet toegeven dat beide boodschappen van Krishnamurti een verschillend deel van mijzelf aanspreken.

Voor velen is het een inspirerend werk. Ik heb geprobeerd het boekje dichterbij de praktijk van het dagelijks leven te brengen, door middel van workshops, een werkboekje en een voorjaarsdag. In zijn voorwoord zegt Krishnamurti het volgende: *Dit zijn niet mijn woorden; het zijn de woorden van de Meester die mij onderwees. Zonder hem had ik niets kunnen doen; maar door zijn hulp heb ik mijn voeten op het Pad gezet. Jij wenst ook hetzelfde Pad te betreden, dus de woorden die hij tot mij sprak zullen ook jou helpen als je er gehoor aan zult geven. Het is niet voldoende om te zeggen dat ze waar en mooi zijn; een mens die wenst te slagen moet precies doen wat er wordt gezegd. Naar voedsel te kijken en te zeggen dat het lekker is zal een uitgehongerde mens niet verzadigen; hij moet zijn hand uitsteken en eten. Het aanhoren van de woorden van de Meester is dus niet genoeg; je moet doen wat hij zegt, aandacht schenken aan ieder woord, iedere aanwijzing ter harte nemen. Als een aanwijzing niet wordt opgevolgd, als een woord wordt gemist, gaat het voor altijd verloren; want hij spreekt niet twee keer (UTVN, Drie Wegen, één Pad, blz. 193).*

De Meesters wijzen het Pad aan; wij moeten het gaan! Het Pad kent geen concessies. Samenvattend, kunnen we deze inleiding beëindigen met de slot-

zinnen van Aan de Voeten van de Meester: De wijsheid die je in staat stelt om te helpen, de wil die aan de wijsheid richting geeft, de liefde die de wil inspireert – dat zijn jouw vereisten. Wil, Wijsheid en Liefde zijn de drie

aspecten van de Logos; en jullie die je willen opgeven om hem te dienen, moeten deze aspecten in de wereld laten zien (*UTVN, Drie Wegen, één Pad, blz. 222*).

Het is goed om weinig te spreken; nog beter is het om niets te zeggen, tenzij je er redelijk zeker van bent dat hetgeen je wenst te zeggen waar, vriendelijk en behulpzaam is.
Denk, voordat je spreekt, zorgvuldig na of dat wat je gaat zeggen deze drie eigenschappen heeft; zo niet, zwijg dan liever.

Wen er dus aan om te luisteren liever dan te spreken; geef geen meningen tenzij men er rechtstreeks naar vraagt.
In een opgave van de vereisten wordt het aldus verwoord:
weten, durven, willen, en zwijgen;
en de laatste van de vier is het moeilijkst van allemaal.
(*Aan de Voeten van de Meester, UTVN, blz. 207*)

**Voorjaarsdag TVN *Aan de Voeten van de Meester*
met Christian Vandekerkhove**

Datum en tijd: 19 maart 2011 van 10.30 uur tot 16.00 uur
Plaats: Internationaal Theosofisch Centrum Naarden
Openbaar toegankelijk.
Entree: €10, -
Opgeven: evenementen@theosofie.nl
Koffie en thee aanwezig, zelf lunch meenemen